

և գործի ծագատոր Վ. Կարապետան Ն. Զուլպեցոյ . իսկ 1903-7, նուիրատուրեանց
են. **Հաւիւններ**, նաև **Նոր Զուլպայի Լաբեր** բերրիկը :

Գ Ա Ի Ք Ե Ռ (Ի Ե Պ Ք Ի Ք)

264. **Տպ. Գավրիժու. Տայոց Արամեան Գայրոցի.** — Հայր եղիշէ
Գաֆրանեան իր ձեռագիր ցուցակին մէջ կը յիշատակէ 1889 բուականաւ **Ստրագրուրին**
Ս. Գեորգայ (Մուղնի) անուն գիրք մը, առանց տպարանի անունան : — Իսկ Լեօ նոր հրա-
տարակաժ իր «Հայ Գիրքի տօնը» երկին մէջ կը գրէ . «Թարիզն էլ ունեցաւ իր տպարանը,
որ բացուեց 90ական բուականներին, առաջնորդ եղիշէ Վ. Մուրատեանի ջանքերով» : — Մեր
զիտցան այն էր որ «Արամեան դպրոց»ի այս տպարանէն 1898-1903 հրատարակուաժ են գա-
նագան **Կանոնագիրներ** և **Տեղեկագիր-հաւաւեկեթուներ**՝ Լաւրանական, Հայունեաց Բա-
րեղորձական, և Հակալքոյական Ընկ.եանց (Գարեժի ու Սպմաստի) :

265. **Թեմական Արագատիպ Տպ. Արայատաւանի Տայերի.** —
1903-4, բաց ի վերև յիշուաժ նմանօրինակ քանի մը հրատարակուրիւններէ, այս տպարանէն
լոյս ընձայուաժ են . — **Կարմա** (1903), **Երկերի ժողովաժու**, **Վիւեալայի գաղտնիք**,
Օսար փունջեր, **Կոյունիական քաղաքականութիւնը**, **Անուրջներ** (1904), **Գիւմակներ**,
Մայրական սէր, **Տիցիէնի որդին** (1905), **Բժժաժներ** (1906), մեժամանութեամբ Ատր-
պետի գորժերը : — Ներկայիս մէջ հոն կը տպուի **Ազալան** ամսաբերքը : — Իսկ սրկի յեղա-
փոխութեան բերմամբ Գարեժ լոյս տեսնող **Սուաւոս** բերքը անցեալ տարի դաղրեցաւ :

Ի Ե Տ Ե Ք Ա Ն (Ի Ե Տ Ք Ա Ն)

266. **Անդր. Բեկնաղարեանի** տպարանէն լոյս ընձայուաժ են **Շաւիղ** (1894-6)
և **Ասոզ Արեւելեան** (1896) շարքաբերքերը :

267. **Փարոսի** տպարանէն լոյս ընձայուաժ են **Հայրենասէր Իսալացին** (Մ.
Նորլաւ) 1904, **Կոյր սեվիբը** (1908), **Ծովաւեներ** (1911) :

Գ Լ Ո Ւ Բ Ե Զ

1660_{են}
սկսեալ

Հ Օ Լ Ա Ն Տ Ա

մինչև
1717

Ա Ր Ա Կ Ե Ր Տ Ա Ր (Ա Ր Ա Կ Ե Ք Օ Տ Ա Ր)

268. **Տպարան Ա. Էլմիսանի և Ա. Արագսի Ծորավարի.** —

.. **Արամթեա Գայիր Ծարեցի.** — 1655 ին Փիլիպպոս կարողիկոսի
վախձանունէն վերջ, յաջորդ՝ Յակոբ Գ. Զուլպեցի որ ուսումնաստեւեջ և ազգասէր հայրապետ
մը եղաւ, մեժ հոգ տարաւ նաեւ հայ տպագրութեան գորժին, կերպով մը գորժաղբելով վա-
ղուց ի տէր հանգուցեալ Սրապիոն կարողիկոսին կտակը : Այդ նպատակաւ 1656 ին Երուալ
կը դրկէ Փիլիպպոսի քարտուղար Մ. Ծարեցին (քիչ յետոյ Ոսկան վրդ.ն ալ՝ որուն բազմա-
բեղուն գորժունեութեան պիտի անդրադառնանք անջատարար) : Երբ 1678 ին այս կարողիկոսը